

Församlingslyktan

Nr 3 - 2022

årgång 64

HOUTSKÄRS KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD HÖST!

Det börjar var ofrånkomligt nu. Det går inte längre att hålla kvar sommaren. Insikten om att hösten verkligen är här, landar i mig när lövträdens löv börjar skifta i gula och röda färger. På morgnar och kvällar dansar dimmorna över åkrar och vatten och kyliga vindar förvarnar om den kommande vintern.

Den här hösten känns kanske den kommande vintern ännu mera skrämmande än vanligt för många. Kriget i Ukraina har pågått i över ett halvt år och det har på många sätt påverkat oss, även om det kan kännas långt borta. På många håll möter vi flyktingar och i nyhetsrapporterna får vi höra om krigets fasor. Men det är kanske inte det som påverkar oss allra mest ändå. I vårt dagliga liv märker vi det mest genom att levnadskostnaderna stiger med en ryslig fart. Nu är det många som blir tvungna att se över sina utgifter för att gå ekonomin att gå ihop.

Höstmörker och oro för vad som ska komma är ingen bra kombination. Då är det lätt hänt att man inte klarar av att höja blicken i hopp om något bättre, utan fastnar i sina tankar på allt det där som oroar.

En bibeltext jag ofta läser på jordfästningar är Joh. 14: 1-6 som börjar med orden "Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig." Det är Jesus som med de orden vill trösta och lugna sina lärjungar strax innan han ska bli förrådd och korsfäst. Han vet att det snart kommer att bli en väldig svår tid för lärjungarna. Han vet att det som ska ske måste bli just så för att alla som tror på honom ska kunna bli räddade, men det vet inte lärjungarna.

Så är det för oss också. Vi vet egentligen ingenting om framtiden. Vi kan planera och fundera, men vad som blir av det vet vi inte. Det kan kännas skrämmande, både när man tänker på vad som ska hända den här närmaste tiden och när man funderar på vad som händer efter döden. Och då kan vi känna oss oroliga.

Men oro är som att betala ränta på ett lån man aldrig tagit. Eller som att försöka bära morgondagens bekymmer med den här dagens krafter. För precis som Lina Sandell säger i sin psalm Blott en dag, ger Gud oss ny kraft för varje ny dag. Vi behöver inte bekymra oss för morgondagen för Gud är med oss och ger oss ny kraft.

Det här är ju lättare sagt än gjort, det vet jag så väl. Hur många av oss har inte vaknat mitt i natten och funderat på morgondagens bekymmer? Det är än det ena, än det andra som pockar på. Allt det där man kan lyckas tränga undan på dagen har en förmåga att dyka upp under nattens tysta timmar. Och där i ensamheten och mörkret känns bekymren så ofta mycket större och värre än de egentligen är.

När man får sätta ord på sina tankar och dela dem med någon brukar bekymren krympa och perspektivet ändra så att det känns mera överskådligt. Och det är här som församlingen har viktigt något att erbjuda dig. Vi finns här för att erbjuda ett lyssnande öra, en axel att gråta ut mot, en gemenskap att känna sig hemma i och när det riktigt kniper kan man via diakonin få ekonomisk hjälp.

Du behöver inte gå ensam med din oro och dina bekymmer. Ta kontakt med någon av oss i församlingen! Våra kontaktpuppgifter finns på nästa sida. Vi har tystnadsplikt och finns här för dig. Du behöver inte tro på Gud, höra till församlingen eller på något sätt vara religiös för att få hjälp från församlingen. Vi är alla helt vanliga människor, med vanliga bekymmer och vanliga glädjeämnen.

På sista uppslaget i den här tidningen hittar du händelsekalendern med församlingens verksamhet. Kanske du vågar komma med någon gång, även om du aldrig varit med förr? Alla är välkomna och ingen behöver känna sig udda i församlingen. Vi har olika gåvor och olika behov, men vi är alla lika älskade och behövda. Vi behöver varandra allihop!

FÖRSAMLINGS INFORMATION

Pastorskansliet i Houtskär är öppet onsdagar 9–12 och andra tider enligt överenskommelse.

Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse.

Kyrkan är öppen alla dagar kl. 9–21 under tiden 1.5.–30.9 och kl. 9–18 under tiden 1.10–30.4.

Den som behöver ett **ämbetsbevis** ber vi kontakta byråsekreterare Susanne Kivekäs på telefon 040 312 4439 eller per e-post: susanne.kivekas@evl.fi

ANSTÄLLDAS KONTAKTUPPGIFTER

Kaplan	Janette Lagerroos	040 312 4452
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Maija Söderlund	040 312 4454
Diakoniarbetare	Jaana Rosenblad (till 30.9)	040 312 4456
Tf. diakon	Nella Lindholm	040 312 4455
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR:

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling>
(här hittar du också Församlingslyktan i digitalt format)

Facebook: @houtskarsforsamling och @vasfor

Instagram: @vastabolandsforsamling

YouTube Västabolands svenska församling

DÖPTA

Linda Söderqvist & Tom Lindholms son

William Ingemar Mattias Lindholm
döpt den 6.8.2022

Olivia Franck & Joel Öhmans dotter

Ruth Disa Lil Franck
döpt den 4.9.2022

AVLIDNA

Nils Erik Fagerlund
född den 5.1.1927
avled den 14.6.2022 i en ålder av 95 år

Lasse Eugen Lönnqvist
född den 17.9.1931
avled den 11.7.2022 i en ålder av 90 år

Marjatta Aino Alice Fagerlund
född den 30.6.1929
avled den 3.8.2022 i en ålder av 93 år

Ines Solveig Jansson
född den 4.12.1938
avled den 17.8.2022 i en ålder av 83 år

Greta Adeleide Henriksson
född den 10.10.1929
avled den 9.9.2022 i en ålder av 92 år

Gud, du är med oss i livets alla skiften.

Du delar vår glädje och vår sorg.

Vi ber om välsignelse i livet för församlingens nya medlemmar
och vi överlämnar dem som gått ur tiden i din vård.

I Jesu Kristi namn.

Amen.

Ge som gåva en varm julstämning

Det har redan i över 140 år förmedlats julklappar åt "okända sjöfarare" via Sjömanskyrkan. Denna julklappstradition lever fortfarande stark. Sjömanskyrkorna i vårt hemlands kuststäder, samt kyrkorna i Belgien, Holland, Storbritannien och Tyskland förmedlar en hemtrevlig julstämning för dem som tillbringar sin jul på havet.

Finlands Sjömanskyrka r.f. ger även i år möjlighet att skicka julklappar åt sjöfarare. Gåvorna kan levereras senast den 30.10.2022 till Sjömanskyrkan i Nordsjö, adress Proviantgatan 4, 00980 Helsingfors eller till närmaste sjömanskyrka.

I stället för ett paket kan man också ge en penningdonation. För de medel som kommit in, gör Sjömanskyrkan i Finland julpaket åt sjöfarare. Priset för ett paket är då 20 euro.

Penninggåvan kan skickas till Sjömanskyrkans konto: Nordea FI91 1745 3000 0222 79 NDEAFIHH. Skriv som referensnummer 3052 eller i meddelandefältet "Julklapp åt sjöfarare".

Du kan delta genom Sjömanskyrkans donationssida på webben www.merimieskirkko.fi/lahjoita . Välj engångsdonation (Kertalahjoitus) som donationssätt och 20 € som donation. Som mål (=kohde) välj "Ei mitään" med tilläggsuppgiften "Joululahja merenkulkijalle".

Mera information (på finska): www.merimieskirkko.fi/villasukat

Ett varmt tack till er alla sjöfarares vänner!

Finlands Sjömanskyrka rf.

Insamlingstillstånd

Insamlingsområde hela Finland.

De insamlade medlen används till fullföljande av Sjömanskyrkoarbete.

Finland 2022 (Åland borträknad): RA/2020/911.

Polisstyrelsens beslut 30.7.2020. Gäller tills vidare

Åland: ÅLR 2021/7352 Beslut av Ålands landskapsregering 6.9.2021.

Gäller t.o.m. 31.12.2022

MISSIONSBODEN INFORMERAR

Det har varit en livlig sommar i Missionsboden. Många har gjort fynd och många har bidragit till utbudet. I början av sommaren provade vi på att annonsera vissa varor som specialerbjudanden via Facebook. En del av erbjudandena gick åt direkt och det var ju roligt att Missionsboden kunde locka kunder också på så sätt. En snabb titt på inkomsterna berättar att sommaren har hämtat in över 2000 euro till förmån för missionen.

I augusti fick vi i Missionsboden också möjlighet att ta emot betalningar via mobilapplikationen MobilePay. Det underlättar för många som inte bär kontanter med sig.

Som brukligt är, går verksamheten i Missionsboden mera på sparlåga under vinterhalvåret. Nu har en del av kläderna skickats vidare till behövande i Östeuropa för att göra utrymme för nästa säongs varor.

NYTT ANSIKTE I PERSONALEN

Nella Lindholm har börjat som ny tf. diakon i Houtskärs kapellförsamling.

Hon är en glad tjej som tycker om att jobba med människor. Diakonin är kyrkans sociala arbete och hon ser fram emot att få lyssna, stöda och hjälpa alla som vill ha hennes hjälp.

På fritiden är hon aktiv inom frivilliga brandkåren, men gillar också att sjunka ner i soffan med en stickning i famnen. Hon tar även gärna tillvara av naturens resurser, som bär och svamp.

Nella är i regel anträffbar tisdag till torsdag och du når henne på telefon 040 312 4455 eller e-post nella.lindholm@evl.fi.

Psalmer till Mikaelidagen och alla helgons dag

Snart är det dags igen!

Små och stora får sjunga om änglarna på första söndagen i oktober, och första lördagen i november minns vi våra kära bortgångna. Stora saker som Guds himmelska sändebud, döden och sorgen kan kännas svåra och dystra. Men vad får vi egentligen läsa och sjunga i psalmboken, vad gör änglarna, och har de här helgerna något gemensamt?

I 'gamla delen' av psalmboken hittar vi fyra Mikaelipsalmer och tilläggsdelen har tre rekommenderade psalmer till. De äldre texterna berättar om änglar som bär budskap om Guds kärlek, för människorna till Gud, sjunger lovsånger och skyddar människorna, medan de nyare berör våra känslor på ett annat sätt. Som Psbt 909 *'Jag har en ängel som följer mig'*, och den skojiga Psb 126 av Britt G Hallqvist och Gottfrid Gräsbeck, där änglarna sjunger och spelar inför Guds himlatron och musiken dör aldrig. Det kan man nästan höra på melodin, som består av två delar som turas om, och den senare är så gott som första melodin upp och ner. Där spelar ängeln Mikael trumpet, Gabriel knäpper på sin viol, och pipor, herdeflöjter, trummor och pukor ackompanjerar. Även människan vill med sin blockflöjt spela 'en glad kärlekens nya sång' inför Gud.

I tilläggsdelen hittar vi två lovsånger från Sydafrika, och kanske psalmbokens allra 'svåraste' melodi till psalm 884 'O, *Jesus Krist förvandla mig*' av Eyvind Skeie, Ulla-Britt Gustafsson-Pensar och Dag-Ulrik Almqvist. Melodin har överraskande intervaller, verkar först vara svårläst, men är överraskande mjuk och behaglig att sjunga, när man inte tittar på noterna.

Men vem är då helgonen som firas en månad senare? Psb 127 beskriver dem som den stora vita skaran från alla världens väderstreck, som kom från stor nöd och plåga på jorden. De lovsjunger Gud i Herrens hus med änglarna. Låter det bekant? Enligt kyrkoårskalendern är alla som tillhör Kristus heliga, i tron är de delaktiga i den osynliga gemenskapen med kristendomens martyrer och alla andra som har avlidit i tron på Kristus. Och enligt vår trosbekännelse utgör de heliga en gemenskap som också vi på ett osynligt sätt har del i.

De sammanlagt elva allhelgonapsalmerna (Psb och Psbt) beskriver tunga saker, smärta, pina, kamp och saknad, men innehåller också tack, lovsång och jubel. Guds ljus, Kristus, lyser i döden så att natten blir dag. Det gemensamma temat i Mikaelidagens och alla helgondagens psalmer är hopp, glädje, frid, och ljuset i mörkret, Jesus.

Ett nytt, men nygammalt instrument i Nagu kyrka

Det började som en dröm att få komplettera instrumenturvalet i Nagu kyrka med en cembalo. Det var tal om att kyrkan skall profileras som gammalmusik-kyrka med Finlands enda spelbara Schwan-orgel från slutet av 1700-talet och en Schiedtmeyer-flygel från 1800-talet. Efter många om och men, flitigt sökande, och till slut en snilleblixt (nya cembali är dyra; varför inte skaffa en begagnad), står det nu en nätt liten röd cembalo i kyrkan. Den mäter 237x92x31 cm och väger endast 65 kg.

Instrumentet är byggt 2016 av Guido Bizzi i Milano, och är av modell 'Goermans Taskin', dvs. den är av flamländsk typ, som släkten Goermans/German byggde i Paris på 1700-talet, men som cembalobyggarna Taskin i Paris utvecklade till mångsidiga solo- och kompinstrument som har 'en stor och fyllig klang'.

Cembalo är ett instrument som användes från slutet av 1400-talet till mitten av 1800-talet, sin storhetstid hade den mellan under barocken, främst i stora salonger och offentliga lokaler, och kyrkor som inte hade en orgel. Den utvecklades av psaltaren (släkt med vår kantele), man kan säga att i princip är cembalon är en kantele med tangenter i ena ändan. Strängarna knäpps med små stift, som sitter i en liten trälåda, docka, som i sin tur sitter på tangenter. Konstruktionen gör, att cembalon förlorar sin stämning ganska fort, därför skall den som spelar själv kunna stämma sitt instrument.

Bizzi-cembalon i Nagu har två manualer, två åttafotsstämmor, en fyrafotsstämma och en lut-stämma, tangenterna är av ebenholts och djurben, och tonbottnet är dekorerat med blommor, en fågelmamma och en liten unge i bon.

Man får höra cembalon för första gången i Nagu på konsert den 23 oktober, under evenemanget Musica Silentii. Då spelar Kreetta-Maria Kentala barockviolin och Tea Polso är cembalist.

Eräs työpäivä

Tiistai aamu olen herännyt jo aikaisin, sillä koirat tarvitsevat aamuisen ulkoilunsa. Istun aamukahvilla ja katselelun ulos keittiön ikkunasta. On hiljais-ta, kuuluu vain koirien ja kissan sa-tunnaiset syömisen tai liikehdinnän äänet.

Tiistai aamuisin menen töihin kirkon kautta, istun siellä tovin ja rukoulen tai vain puhun Jumalalle. Nykyään en enää edes avaa suutani, sanat usein vain nousevat mielestäni ilmoille. Ru-

kous ja rukoileminen on ollut minulle vaikeaa. Ei siksi, etten halua vaan siksi että minusta on tuntunut valheelliselta vaan painaa pää alas ja ristiä kädet. Olen kyseenalaistanut pelkän tavan, en syytä. Olen myös halunnut, että tunne tulee sydämestä ja että ihan oikeasti haluan sitä, mitä pyydän, olla rehellinen. Voisin sanoa, että tavoite saavutettu. Ehkä se oli enemmänkin sitä, että uskalsin luottaa, olla oma itseni ja istua hiljaa, niin kuin ystävän kanssa, kun on sattunut jotain, mutta ei tiedä miten sen sanoisi, mistä aloittaisi. Me tulemme kuulluiksi kyllä aina, se kuulemmeko me, on sitten eri asia.

Kirkosta matka jatkuu lähetyspuodille. Tiistait ja torstait ovat pankkipäiviä, joten tilitän lauantaina tai keskiviikkona tulleet tuotot ja tarkistan pohjakassan tilanteen valmiiksi seuraavaa aukiolopäivää varten.

Pappilassa tervehdin työtoverit ja jos on hyvä tuuri he ovat siellä kaikki Janette, Ulla-Maija ja Jami. On aivan ihanaa vaihtaa lyhyesti kuulumiset ja sitten työpöydän ääreen sähköpostit ja työkalenterin avaus, tarkistus ja lisäykset on tehty, juomme teet ja kahvit, jos ehdimme, käymme päivää läpi.

Tässä vuoden kestäneessä pestissä on ollut ehdottomasti parasta kaikki ihmiset, kuuluivatpa he kirkkoon tai sitten ei.

Siunaus ja kutsumus on seurannut minua, sen tunnen selvästi, mikä edelleenkin jaksaa minua hämmästyttää. Koska en Sanaa suverenisti hallitse, mutta se on käynyt selväksi, että tekstit kyllä avautuvat, kun on halu ymmärtää tai on valmis kuulemaan. Tähän ehkä sopii myös ajatus siitä, että pitää oppia kävelemään ennen kuin voi juosta. Minun kohdallani ainakin, joka mielellään hyppii ja tekee joskus liian nopeita johtopäätöksiä.

Jaana Rosenblad

Armo on jaollinen, on sitten joukko minkäläinen hyvänsä. Tässä työssä on tiet tulleet tutuiksi ja kilometrejä kertynyt ja mikä parasta Houtskararin kasvot ovat saaneet muodon luonnon ja ihmisten kautta.

Syksy jatkuu vielä kauniina ja yötkin lämmön puolella, mikä on hyvä, sillä kissani on viihtynyt luvattoman hyvin ulkosalla, joten sitä on kai turha vielä kodin lämpöön sohvan nurkkaan odotella.

Minulta on kysytty mitä seuraavaksi olen suunnitellut. Olen vas-

tannut siihen, että tähän asti on tekemiset tehty Luojan johdatuksella, jotta eiköhän minut mukaan raapasta sinne minne minua tarvitaan. Tämä luottamus ja rauha on ollut sisälläni siitä asti kun "tulini ulos kaapista" ja uskalsin puhua Jumalasta, rukouksesta ja uskosta ääneen omalla tavallani. Me olemme kaikki erilaisia ja niinpä kohtaamme Jumalan ja sanan myös juuri sen erilaisuuden ja persoonan kautta keitä olemme.

Tästä tämän kertaisesta kirjoituksestani tuli erilainen, kun ajattelin, mutta ehkä tämän otsikoksi sopii aikanaan Jussi Meriluodon minulle siteeraamansa otsikko "Jaanan tunnustukset"

Siunattua ihanaa syksyä toivoo
"pappilan hätävara"
Jaana

Kuvat: Jaana Rosenblad

Vilket Gloria, vilken fest!

Jag kände mig lite trött, lite stressad och lite förvirrad när jag på kvällen innan installationsdagen packade bilen med allt som kunde packas. Men mitt i allt infann sig lugnet. Märkligt nog kände jag hur jag fylldes av ett fullständigt lugn. Allt var förberett. Allt var klart.

Söndagen inleddes med samma lugn i kroppen. Visst fanns det en del att bestyra ännu den här dagen; sådant som inte kunnat göras på förhand. Men lugn, det kände jag hela tiden.

Så samlades alla människor i kyrkan. Först anställda och kören som gick genom det sista. Sen strömmade gudstjänstdeltagarna till och när klockorna ringde in till gudstjänst var vi dryga 160 personer församlade.

Vi gick in i procession. Med rubrikens ord inledde kontraktsprost och Åbo svenska församlings kyrkoherde Mia Bäck kaplansinstallationen. Vi sjöng psalmer, bad, lyssnade till Guds och människors ord, njöt av körsången och kände av den fina högtidliga stämningen som fyllde kyrkan. Jag fick bekänna min tro tillsammans med församlingen och svara på fyra frågor. Jag fick lyssna till bibeltexter och jag blev välsignad. Och så var jag installerad. Nu har jag en fullmakt som säger att jag är kaplan i Houtskär. Det står svart på vitt att det är så. Märkligt.

Så fick jag ta över och leda högmässan. Jag predikade och vi firade nattvard tillsammans. Över hundra personer kom till nattvarden! Tänk! Jag delade ut brödet och kontraktsprosten Mia Bäck och kyrkoherden Sara Grönqvist delade ut vinet. Jag fick möta alla i nattvarden. Så mäktigt, så fint!

Alldeles till slut, efter att jag fått välsigna hela församlingen kände jag hur rösten höll på att brista när jag instämde med Mia i orden *Vilket Gloria, vilken fest!* Då blev jag röd till tårar! Jag som annars så lätt gråter för minsta lilla, kunde hålla mig till slut och även sen. Märkligt, men det var det stora lugnet som hade infunnit sig.

Sen fortsatte dagen med kyrklunch i församlingshemmet där över hundra deltog. Stort tack till besättningen på Skärgårdsskolan som gjorde en underbar fisksoppa och såg till att vi alla fick fortsätta festen.

Stor tack till alla som uppvaktat mig och gratulerat mig. Det var en alldeles, alldeles underbar dag. Så mycket värme och kärlek som jag fått ta emot gör mig alldeles förundrad och glad. TACK!

Kaplansinstallationen 7.8.2022

Kapellrådets ordförande Rune Johansson, diakoniarbetare Jaana Rosenblad, kontraktsprost Mia Bäck och kyrkoherde Sara Grönqvist välsignade kaplanen Janette Lagerroos.

Foto: Lennart Brunnsberg

Kaplanens predikan vid installationen

När jag först kom till Houtskär som präst 2019 och höll en andakt på Serviceboendet Fridhem mötte jag Holger Jansson. Han var bygdens sista krigsveteran, 97 år gammal och han hade alltid någonting att påpeka eller fråga när vi träffades. Det jag minns från vårt första möte var hur han hötte med fingret och sa "Hördu!" på sitt kännpaka sätt och sen fick jag höra hur förtretad Holger ännu var, över 80 år senare, på prosten Gräsbäck som vägrat Holger tillträde till skriftskolan ett år tidigare än brukligt. Holger ville bli konfirmerad tidigt för han skulle ut på sjön och det fick man inte om man inte var konfirmerad. En jämnårig kamrat som varit aktiv i Kyrkans ungdom blev konfirmerad tidigt och kom iväg ut på sjön. Den orättvisan hade Holger aldrig glömt.

Det var den gången som jag förstod hur stor inverkan det jag gör som präst kan ha på en människas liv. Tänk att jag, 80 år senare, ännu fick ta emot ilska över det min tidigare kollega gjort!

Att bli präst är för de flesta ett stort steg som görs efter moget övervägande och med en förvisning om att vara kallad av Gud och församling. Så också för mig. Innan jag blev prästvigd fick jag hjälpa till här i Houtskär som predikobiträde en liten tid och när jag skulle bli prästvigd fanns det en stilla kallelse till Houtskär som jag ignorerade. Men jag har märkt att när Gud har en plan så kan man, som Jona försöka smita från den, men den kommer fatt en på sätt eller annat. Jag kom till Houtskär som tf. kaplan första januari 2019 och det verkar som att Gud nog visste var jag hör hemma. Här fick jag, tillsammans med mina kollegor och församlingsborna, börja förverkliga min vision om hur en församling ska fungera och verka.

Kaplansinstallation fortsättning

Sen blev det ett avbrott, en prövning, för både församling och mig. Men vi bestod provet och kallelsen består. Församlingen visade med all önskvärd tydlighet att de ville ha mig kvar som sin präst och jag fick fundera över om jag verkligen ville komma tillbaka till Houtskär. Med det stöd och den kärlek som jag har fått ta emot här, känns Houtskär verkligen som hemma och valet blev självklart.

Nu får jag fortsätta arbetet att bygga församling tillsammans med mina kollegor och församlingsborna. Det arbetet liknar på många sätt ett husbygge eller kanske mest att hålla en trädgård. Det är ett evighetsprojekt som aldrig blir helt färdigt. Man kan så, vattna och odla. Skörda ibland, misslyckas ibland. Man har fina planer och stora visioner, men sist och slutligen beror resultatet på hur väl man jobbar tillsammans och om arbetet välsignas och stöds av Gud. Det någon annan sätt kan jag få skörda och det jag sår kanske gror och mognar långt efter att jag lämnat över hackan till någon annan i kedjan av Guds trädgårdsarbetare.

I dagens evangelietext talade Jesus om hur vi kan bedöma såväl träden som profeter på sin frukt. Ett gott träd bär god frukt. Vi är inte så vana med druvor och fikon, utan i vår del av världen skulle vi kanske hellre tala om päron och äpplen. När jag läste texten tänkte jag på mitt eget äppelträd där hemma i trädgården. Det är ett bra träd, men varje år har det också en hel del dåliga äpplen. Det drabbas av mumiesjukan och rönnbärsmal och en del av äpplena blir oätliga. Men det är inte det som Jesus avser med dålig frukt. Alla goda fruktträd kan få frukt som skadas på nåt sätt så att den blir dålig, men det beror på yttre omständigheter. Inte på att trädet i sig är dåligt. Ett dåligt träd producerar ingen god frukt alls. Det är som att förvänta sig äpplen av en tall.

Dagens texter är och har alltid varit aktuella. Där det finns framgång, finns det människor som vill surfa med, utan att egentligen bry sig om kärnan i budskapet. Vårt samhälle är idag på många sätt uppbyggt kring framgång, självförverkligande och rikedom. Om du inte syns och hörs finns du inte. Den som väljer bort konsumtion, sociala medier och snabba lösningar ses som aningen udda. Men samtidigt riskerar den som väljer konsumtion, sociala medier och snabba lösningar att ses som ytlig och flyktig. Det är inte alltid så lätt att veta hur man ska balansera mellan livets ytterligheter.

Det finns mycket som vid första anblick verkar hur bra som helst, men när man synar det i sömmarna så kanske man upptäcker bakomliggande agendor, falska löften och snikna förväntningar. Samtidigt ska vi inte tro att det som ser fromt och rejält ut heller alltid vill den nästas bästa. Det som motiveras med ord om omsorg och kärlek till nästan, är kanske ändå något som kväver och bara gynnar den som för fram budskapet. Vi behöver alltid pröva och bedöma för att avgöra om det vi ser framför oss verkligen är gott.

I den första texten hörde vi att det är Guds bud vi ska följa. Förutom de tio budorden som Mose förmedlade till oss, får vi komma ihåg det bud

Från vänster: Gunnar Grönblom, Elvira Andersson, Caroline Törnqvist, Mia Bäck, Ulf Packalén, Janette Lagerroos, Rune Johansson, Sara Grönqvist, Jaana Rosenblad

Foto: Lennart Brunnsberg

som Jesus lade till när han sade: *"Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra."* (Joh 13:34)

När vi frågar oss om det vi gör, är kärleksfullt på det sätt som Jesus älskar oss, så blir vi till goda träd som skjuter skott och producerar god frukt. Ibland kanske våra goda avsikter ändå drabbas av något så att frukten ruttar, men det är inte så farligt. När vi prövar och misslyckas, får vi be Jesus om förlåtelse och hjälp, och sen ta nya tag och pröva igen.

De gånger jag tvivlar på mig själv försöker jag påminna mig om alla de goda förebilder jag har i bibelns olika personer. Alla de som hade fel och brister, men ändå fick Guds förtroende att verka för hans rike. Ingen av oss är felfri, men vi får göra så gott vi kan. Om jag tvivlar ser jag också på de frukter jag tycker mig se växa i vår församling. Det engagemang, den uppslutning och den uthållighet som jag redan har sett genom åren kan jag inte tro att är något annat än god frukt.

Jag hoppas och tror att den goda frukt som växer i vår församling ska sprida sin goda doft vida omkring och locka och inspirera flera att ta del i församlingens verksamhet, lyssna till Guds ord och dela gemenskapen som vi har tillsammans.

Jag hoppas och ber, att när någon av mina konfirmander träffar prästen på serviceboendet om 80 år, ska hen inte behöva hötta med fingret och berätta om hur orättvist hen blev behandlad av mig.

Amen.

Nya bekantskaper

I min tidiga ungdom fungerade jag en sommar som hjälpreda åt min bror som hade hand om gräsklippningen på gravgården under någon sommarmånad. Jag minns ännu hur gravgården hade en speciell doft, i synnerhet på soliga varma dagar. Det har den ännu idag, men doften känns inte lika intensiv i näsan som har blivit äldre och inte längre är lika bra på att fånga upp dofter. Tänk hur allting doftade mera när man var barn. Känner ni likadant? Dels beror det säkert på att luktsinnet trubbats av lite, dels på att man nuförtiden i vuxen ålder inte lika ofta befinner sig på samma nivå som objekten med doften/lukten. För nog var det ju vanligare att man som barn t.ex. låg i gräset där det fanns mycket att dofta och smaka på. När man blir äldre handlar det för det mesta om ett oplanerat skeende ifall man befinner sig på gräsrotsnivå. Svårt att komma upp därifrån kan det dessutom vara.

Men nog om detta. Minnet om detta sommarjobb får mig att reflektera över alla människor som vilar på gravgården. När jag gick med gräsklipparen förbi gravstenarna läste jag säkert namnen på stenarna, men de flesta människorna var okända för mig, såvida det inte var nära släktingar eller bybor.

Internet och kulturgilletts fotografisamling på sidan hla.fi har öppnat en ny värld för mig i detta avseende. På internet kan man nuförtiden bl.a. söka i gamla kyrkböcker. Det kan ge många aha-upplevelser. Kanske man får svart på vitt över något en gammal släkting berättade när man var liten, men som man halvt om halvt glömt bort. Jaså jaha, var dom släkt med varandra? Kanske man hittar svaret på någon gammal gåta, vad hände riktigt med den personen?

Det finns sidor där man t.ex. kan kolla när och med vilket fartyg ens emigrerande förfäder kommit till Ellis Island i USA, hos vem dom bodde o.s.v. Man kan pröva att söka i gamla dagstidningar på nätet för att se om man hittar något intressant om ens förfäder eller t.ex. livet i Houtskär. I kulturgilletts fotoarkiv hittar man dessutom bilder på många människor. Allt detta i kombination gör att man plötsligt har många flera "bekanta" på gravgården. Namnen på betydligt flera gravstenar känns igen och det bli intressantare att vandra på gravgården. Just ja, här vilar du ja! Dig har jag läst

om! Kanske de som vilar där skulle varit glada över att bli ihågkomna?

Kanske denna lilla text kan inspirera dig till en ny hobby i höst eller vinter, bongra gravstenar!

Foto: Henry Mattson / www.hla.fi

FÖRSAMLINGSVALET

Det är dags att välja förtroendevalda till församlingsrådet och gemensamma kyrkofullmäktige. Organen är församlingens och samfällighetens högsta beslutande organ och ledamöterna representerar församlingsborna.

Förhandsröstning

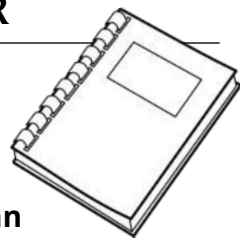
Ti	8.11 kl. 10–18	Prästgården
On	9.11 kl. 9–12	Prästgården
On	9.11 kl. 12.15–13	Knuten, Fridhem
On	9.11 kl. 14–16	Ljungheda
To	10.11 kl. 10–18	Prästgården
To	10.11 kl. 11–13	M-market

På valdagen

Sö	20.11 kl. 11–20	Kyrkan
----	-----------------	--------

Kaffeservering till röstare hela dagen!

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER

On	21.9 kl. 10.00	Familjecafé, prästgården
On	21.9 kl. 13.30	Andakt, Fridhem
On	21.9 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	21.9 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	25.9 kl. 11.00	Diakonins festmessa, kyrkan efteråt kyrklunch, prästgården
On	28.9 kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
On	28.9 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	29.9 klo 14.00	Pappilan porinat, pappilassa
To	29.9 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	2.10 kl. 18.00	Kvällsgudstjänst, församlingshemmet
On	5.10 kl. 10.00	Familjecafé, prästgården
On	5.10 kl. 13.30	Andakt, Fridhem
On	5.10 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	6.10 kl. 18.00	Församlingsafton, prästgården
Sö	9.10	Ingen gudstjänst
Må	10.10 kl. 18.00	Andakt inför jaktsäsongen, skyttebanan
On	12.10 kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
On	12.10 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	13.10 klo 14.00	Pappilan porinat, pappilassa
To	13.10 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	16.10 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
On	19.10 kl. 10.00	Familjecafé, prästgården
On	19.10 kl. 13.30	Andakt, Fridhem
On	19.10 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	20.10 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	23.10 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan

Diakonins festdag i Houtskär

Jubileumsåret för diakonin firas i Houtskär
söndagen den 25 september 2022 med en festmessa kl. 11.00.

Efteråt kyrklunch och trevligt program i Prästgården.

Kyrktaxi ordnas - kontakta Jaana Rosenblad eller Nella Lindholm
senast torsdagen 22.9 för att beställa taxin.

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER

- On 26.10 kl. 13.30 Onsdagsträffen, Fridhem
On 26.10 kl. 17.30 Mariakören övar, kyrkan
To 27.10 klo 14.00 Pappilan porinat, pappilassa
To 27.10 kl. 18.00 Stickcafé, prästgården
Sö 30.10 kl. 11.00 Ehtoollismessu, kirkossa
On 2.11 kl. 10.00 Familjecafé, prästgården
On 2.11 kl. 13.30 Andakt, Fridhem
On 2.11 kl. 17.30 Mariakören övar, kyrkan
To 3.11 kl. 18.00 Stickcafé, prästgården
Lö 5.11 kl. 11.00 Gudstjänst med ljusständning, kyrkan
Sö 6.11 Ingen gudstjänst
Ti 8.11 kl. 10–18 Förhandsröstning, prästgården
On 9.11 kl. 9–12 Förhandsröstning, prästgården
On 9.11 kl. 12.15–13 Förhandsröstning, Fridhem
On 9.11 kl. 14–16 Förhandsröstning, Ljungheda
On 9.11 kl. 13.30 Onsdagsträffen, Fridhem
To 10.11 kl. 10–18 Förhandsröstning, prästgården
To 10.11 kl. 11–13 Förhandsröstning, M-market
To 10.11 klo 14.00 Pappilan porinat, pappilassa
To 10.11 kl. 18.00 Församlingsafton, prästgården
Sö 13.11 Ingen gudstjänst
On 16.11 kl. 10.00 Familjecafé, prästgården
On 16.11 kl. 13.30 Andakt, Fridhem
To 17.11 kl. 18.00 Stickcafé, prästgården
Sö 20.11 kl. 10.00 Gudstjänst med sånggrupp från Nagu, kyrkan
Sö 20.11 kl. 11–20 församlingsval, kyrkan (kaffeservering)
On 23.11 kl. 13.30 Onsdagsträffen, Fridhem
To 24.11 kl. 14.00 Pappilan porinat, pappilassa
To 24.11 kl. 18.00 Stickcafé, prästgården
Sö 27.11 kl. 11.00 Första advent festgudstjänst, kyrkan
efteråt kyrkkaffe i prästgården

Följ med närmare annonsering i ÄU:s prosteriruta, församlingens hemsida, Houtskär Nytt, Houtskärs kapellförsamling på Facebook och anslag. Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

Allsmäktige Gud.
Du har vård om din skapelse,
du mättar himlens fåglar
och klär gräset på ängen.
Åt oss, dina barn, ger du vad vi behöver.
Bevara oss från att utmattas
av oro och besvikelser.
Lär oss att helhjärtat lita på
dina möjligheter och din ledning.
Vi ber till dig i Jesu Kristi namn.
Amen.

Dagens bön för sextonde söndagen efter pingst

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling och utkommer med fyra nummer per år. Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro vilket inkluderar moms. Kontakta kaplanen för att teckna en prenumeration.

Material till nästa nummer inlämnas senast 7.11.2022 kl. 12.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Kaplan Janette Lagerroos, tel. 040 312 4452, janette.lagerroos@evl.fi.

Redaktionsmedlemmar:

Annika Brunnsberg, Henrika Lindqvist, Fabian Karlgren, Ulla Mattsson-Wiklén och Jaana Rosenblad.

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / houtskar.forsamling@evl.fi

Tryck:

Houtskärs kapellförsamling, upplaga 380 exemplar

Pärmbild: Janette Lagerroos